

omtalte regler i forslaget § 16 om privat skifte eller §§ 17 og 18 om offentligt skifte.

Finder skifte sted i den længstlevende ægtefælles levende live, er det i § 15, stk. 2, foreslået, at ægtefælens indkomst- og formueskattepligt med hensyn til fællesbomidlerne skal fortsætte under skiftebehandlingen på samme måde som under det uskiftede bo. Et sådant skifte finder navnlig sted efter begæring af den længstlevende ægtefælle, eller når denne agter at indgå nyt ægteskab. Ægtefællen bevarer sædvanligvis rådigheden over boet under skiftet, og ægtefællen — ikke arvingerne — hæfter for boets gæld. Det er derfor fundet bedst stemmende med den faktiske økonomiske situation under skiftet at lade ægtefællen være fortsat skattepligtig af bomidlerne indtil skiftets slutning. Skiftes der offentligt vil det ved den foreslåede ordning endvidere blive undgået at etablere boet som selvstændigt skattepligtigt. For så vidt angår tilfælde af privat skifte bemærkes, at medens privatskiftende arvinger sædvanligvis bliver skattepligtige af boindtægterne fra dødsfaldet at regne, indtræder skattepligten med hensyn til indtægten af bomidlerne i de her omhandlede tilfælde først fra skiftets slutning. Bestemmelsen om, at ægtefælens formueskattepligt med hensyn til fællesbomidlerne ophører fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket skiftet afsluttes, svarer til bestemmelserne i § 16, stk. 2, vedrørende privat skifte og § 18, stk. 2, vedrørende offentligt skifte, og der henvises herom til bemærkningerne nedenfor til disse bestemmelser.

Efter skiftelovens § 57, stk. 1, kan en efterlevende ægtefælle få dødsboet udlagt uden skiftebehandling, når skifteretten skønner, at der under hensyn til den efterlevende ægtefælles særlige rettigheder — herunder navnlig retten til at udtage værdier indtil 12.000 kr., jfr. skiftelovens § 62 b, stk. 2 — intet bliver at udlodde til arvingerne, og ægtefællen erklærer at ville overtage ansvaret for afdødes gæld. I sådanne tilfælde er det fundet rimeligt for det år, i hvilket dødsfaldet er sket, at anvende tilsvarende regler som for hensiddende i uskiftet bo, således at ægtefællen bliver indkomstskattepligtig af alle indtægterne i dette år og formueskattepligtig for hele året af formuen ved årets udløb. Bestemmelser herom indeholdes i forslaget § 15, stk. 3.

Såfremt et dødsbo i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet gøres til genstand for privat skifte og deling, oppebærer arvingerne samt en evt. ægtefælle indtægterne af skiftemidlerne efter dødsfaldet; disse indtægter fordeles anpartsvis til beskatning hos enhver af de nævnte personer, som endvidere vil være formueskattepligtige af deres

anpart af formuen ved indkomstårets udløb. Af den skattepligtige indkomst, der er erhvervet i tiden fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er indtruffet og indtil dødsfaldet, har der fundet en foreløbig beskatning sted. Var afdøde en selvstændigt skattepligtig person, må der som følge af skattepligtens bortfald ved dødsfaldet ske en endelig afregning af skattetilsvaret for tiden indtil dødsfaldet, og det foreslås derfor i § 16, stk. 1, 1. pkt., at der i så fald skal foretages en afsluttende indkomstansættelse for afdøde omfattende den indkomst, som i det nævnte tidsrum er erhvervet af afdøde og af personer, med hvilke han er blevet sambeskattet. Har hustruen forinden dødsfaldet haft indtægter af den i § 4, stk. 2, omhandlede art, skal der dog også her foretages en afsluttende ansættelse med hensyn til disse indtægter, jfr. § 12. På grundlag af den afsluttende ansættelse i henhold til § 16, stk. 1, foretages beregning af slutskat, og bliver der herefter tale om overskydende skat, udbetales denne til boet efter reglerne i § 62. Bliver der tale om restskat efter § 61, opkræves denne hos de privatskiftende arvinger og en eventuel ægtefælle, jfr. forslaget § 71, hvorefter arvingerne og ægtefællen hæfter solidarisk for restskattebeløbet, dog kun i det omfang hvori de modtager arv, og ægtefællen tillige i det omfang den modtager boslod. Herom henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Hensidder en enke i uskiftet bo, og det alene er afdødes særformue, der undergives privat skifte, er det fundet rimeligst at lade beskatningen af hele indkomsten for den del af det pågældende indkomstår, der ligger før dødsfaldet, foretage efter reglerne i § 15 om hensiddende i uskiftet bo. Det vil ikke føles naturligt at have en regel, der forårsager, at en afsluttende indkomstansættelse omfattende alle indtægter før dødsfaldet, herunder indtægter af fællesbomidlerne, skal ske, når der kun er tale om delvist privat skifte. Det ville endvidere være upraktisk og uhensigtsmæssigt at foretage en opdeling af indtægterne før dødsfaldet, således at den del heraf, der kunne henføres til særformuen, gjordes til genstand for en afsluttende indkomstansættelse, medens den øvrige del beskattedes hos den i uskiftet bo hensiddende enke. Det er derfor foreslået, at reglerne i § 16, stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse i sådanne tilfælde.

Formueskattepligten for en afdød person, hvis bo er overtaget til privat skifte, skal efter forslaget § 16, stk. 2, anses for bortfaldet fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er indtruffet; de indtil dødsfaldet erlagte foreløbige formueskatte-